ТРИБУНА трудящих

www.tribune.com.ua

Життя продовжується!

№81-82 (9441)

19 жовтня 2018 р. П'ятниця

Продовжується ПЕРЕДПЛАТА на 2019 рік!

Наш передплатний індекс: 61805

✧ *Вісті Слобожанщини*

Америка допомагає місцевим громадам

Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) оголосило результати третього відбору для участі в програмі «Децентралізація приносить кращі результати і ефективність» (DOBRE). Новими партнерами програми стали 25 об'єднаних територіальних громад України. Серед них — Малинівська і Золочівська ОТГ Харківської області. У цілому, починаючи з 2016 року, у програми Агентства США з міжнародного розвитку були включені також Старосалтівська, Мереф'янська та Роганська об'єднані територіальні громади. А всього по Україні до цієї програми вже долучені 75 ОТГ.

«Гуманітарка» постраждалим від вибухів

Підприємці Харківщини зібрали понад 22 тонни продуктів для жителів Чернігівської області, яких евакуювали із зони, де вибухнули склади з боєприпасами. Це борошно, крупи, макарони, м'ясо-ковбасні вироби, сир, хліб, печиво, овочі тощо. Як зазначили в Департаменті економіки і міжнародних зв'язків, Харківська область готова й надалі надавати допомогу постраждалим на Чернігівщині.

Харківщина — лідер зайнятості населення

Харківщина, за повідомленням Держстату, залишається одним із лідерів серед регіонів країни за рівнем зайнятості населення. Скажімо, за перше півріччя 2018 року кількість зайнятого населення у віці 15-70 років у середньому складала 1,26 млн чоловік. Офіційно зайняті 6 із 10 працездатних осіб у нашій області. Також у Харківській області зберігається найнижчий рівень безробіття населення по країні. Цей показник серед працездатних осіб до 70 років складає 5,1 відсотка.

Молоді лідери для нової України

За два роки існування Харківського центру Української академії лідерства було упроваджено в життя 20 комплексних проектів розвитку, до яких долучилися понад 5 тисяч студентів та ініціативних молодих людей віком від 16 до 20 років. Створений у 2016 році Харківський центр став першим на сході України. У 2017 році унікальний заклад переїхав до нової споруди, спроектованої відомим архітектором Віктором Зотовим. Нове приміщення з вільним плануванням робочого та навчального простору стало також місцем базування і Молодіжного центру УАЛ. Навчання триває 6 днів на тиждень протягом 10 місяців, а студенти проживають у комфортних кампусах академії. Нинішнього навчального сезону у Харківському центрі Академії лідерства України навчається 42 студенти з 14 регіонів України.

Найбільша в країні кількість айтішників

Харківський ІТ-кластер презентував результати дослідження регіонального ІТ-ринку. Наш регіон завжди вважався науково-технічною столицею України. Цього року Харків подолав позначку в 25 тисяч ІТ-спеціалістів. За цим показником відтепер наше місто є лідером серед інших регіонів України, залишивши позаду такі потужні ІТ-хаби, як Дніпро, Одеса і Львів. У місті та області зараз працюють близько 450 ІТ-компаній, серед яких 84% складають невеликі фірми — до 80 працівників. Ємність харківського ринку на кінець минулого року складала 803 млн доларів. Як стверджують аналітики, за такої динаміки до 2025 року вона може зрости удвічі й досягне показника 1,604 млрд доларів.

Реабілітація психологічна та фізична

У Харківській області реалізовується проект «Життя продовжується», метою якого є сприяння реабілітації та соціалізації осіб, які втратили рідних у результаті війни на сході України. Ініціатором проекту виступає благодійна організація «Нація добра», що займається сім'ями загиблих ще з 2014 року. Проект «Життя продовжується» підтримав Канадський фонд місцевих ініціатив.

На сьогодні в Харківській області проживає близько 2 тисяч осіб, які втратили близьку людину через військові дії на Донбасі — вони більшою чи меншою мірою потребують, передусім, психологічної та моральної підтримки. Тому, у межах цієї програми, бенефіціарам пропонують взяти участь у групових чи індивідуальних сеансах психологічної терапії, арт-терапії, тренінгах, екскурсіях тощо. Під час заходів учасники мають можливість не лише поспілкуватися з тими, хто опинився у схожій ситуації, але й отримати консультації кваліфікованих психологів, методистів та консультантів.

Двічі на місяць спеціалісти проекту «Життя продовжується» проводять свої заходи в невеликих населених пунктах Харківщини. Наприклад, такі заходи вже проводилися у Вовчанську, Шевченковому, Лозовій, Куп'янську, Чугуєві, Мерефі, Дергачах.

Підготував Василь ЧИГРИН

АГРОПОРТ-СХІД — 2018: майданчик досягнень, місток у перспективу!

Новітні сільськогосподарські машини і агрегати, передові європейські технології, спеціалізовані конференції й практичні демонстраційні покази кращих агротехнічних методів виробництва — все це можна було побачити на ювілейному 5-му міжнародному, одному з найбільших у Східній Європі, форумі з розвитку фермерства та аграрної галузі, який проходив з 11 по 13 жовтня в одному з терміналів міжнародного аеропорту «Харків».

Цей захід, як відомо, проводиться щорічно в трьох українських містах — Харкові, Херсоні і Львові та охоплює інтереси індивідуально східних, південних та західних агровиробників. До участі в цьогорічному Агропорті у Харкові було запрошено фермерів та господарів з Харківської, Полтавської, Сумської, Дніпропетровської, Запорізької, Луганської й Донецької областей, а також сільгоспвиробників з інших регіонів України.

Як зазначила у своєму вітальному слові під час відкриття цього заходу голова ХОДА Юлія Світлична, «Агропорт» став єдиним форумом України, що входить до офіційного календаря Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН, та є яскравим прикладом державно-приватного партнерства, спрямованого на підтримку фермерства, залучення інвестицій і розширення експортних можливостей Харківщини й усієї України.

Цього року особлива увага приділялася проблемам адаптації сільського господарства до умов зміни клімату: підвищення продуктивності в умовах цих змін та перехід на безпечні і точні технології.

Також спеціально до 5-ої річниці форуму в Україні було запущено новий проект — «Українське Трипілля». Формат проекту передбачав демонстраційні покази на дослідних полях у Передмісті (поблизу ПрАТ «Філіп-Морріс Україна») кращих агротехнічних практик Західної, Східної та Південної України.

Фішка форуму — це мультиформат. Його учасники мали змогу не лише ознайомитися з кращими досягненнями аграрної сфери на спеціальних стендах і експозиціях, а й брали участь в тематичних конференціях, майстер-класах, тренінгах, долучалися до мультимедійних та практичних заходів. У рамках форуму відбулося нагородження бізнес-партнерів, кращих фермерів і сільгоспвиробників. Також, за традицією, встановили черговий всеукраїнський рекорд з виготовлення та випікання найбільшого торта-медовика.

Детальніше про агрофорум читайте на другій сторінці сьогоднішнього випуску.

Василь ЧИГРИН, фото автора

✧ *Стисло про цікаве*

Експрес через Балашовку

Залізничний вокзал Харків-Балашовський всі ми знаємо як залізничну станцію з приміським, досить рідким сполученням. Відомо, що поїзди дальнього слідування та транзитні потяги вже багато десятиліть не ходять з цієї станції. Проте так було не завжди в її 120-літній історії. У 20-ті роки минулого століття станція Харків-Балашовський була дуже жвавою й навіть перевантаженою.

Старожили знають, що з 30-х і до 50-х років минулого століття із вокзалу Харків-Балашовський відправлялись пасажирські потяги на Новосибірськ, Луганськ, Волгоград і навіть... Владивосток, а до початку 90-х років звідси відходив регіональний поїзд Харків-Валуйки-Старий Оскол.

За часів незалежності України регулярних маршрутів пасажирських потягів тут не було, а більшість приміських електричок перевели на реконструйовану станцію «Лосєве». Вокзальне приміщення «Балашовки» стало занедбаним.

«Друге дихання» залізничний вокзал Харків-Балашовський здобув напередодні проведення у Харкові футбольних матчів «Євро-2012».

І от, через 6 років після закінчення європейського футбольного чемпіонату, із жовтня місяця саме через цю станцію (без заходу на станцію Харків-Пасажирський) почав курсувати новий поїзд категорії «Нічний експрес» №20/19 сполученням Київ-Лисичанськ-Київ. На шляху до Лисичанська цей експрес робить п'ятихвилинну зупинку на станції Харків-Балашовський (4.42-4.47). У зворотньому напрямку «Нічний експрес» на Балашовці також зупиняється на п'ять хвилин. (1.16-1.21).

В. В.

✧ *Відлуння свята*

Пишаємось захисниками

У Харківському районі відзначили День захисника України та День українського козацтва.

З нагоди свята голова Харківської обласної державної адміністрації Юлія Світлична надіслала учасникам заходу звернення з вітаннями. За дорученням голови облдержадміністрації заступник голови обласної державної адміністрації Михайло Черняк вручив учасникам АТО наручні годинники.

До привітань приєдналися голова Харківської райдержадміністрації Юрій Раїна та голова Харківської районної ради Максим Литвиненко.

У своєму привітальному слові Юрій Раїна сказав: «Сьогодні Харківський район дуже активно розвивається. Ми будуємо, ремонтуємо, вчимо, лікуємо, і все це можливе тільки завдяки тому, що у нас є захисники, що є люди, які віддають своє життя за те, щоб ми сьогодні мали змогу працювати. Я вклоняюся тим хлопцям, які сьогодні в окопах боронять наш мир».

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять загиблих воїнів.

Урочисті заходи продовжилися концертною програмою з номерів, присвячених захисникам України — козакам, оборонцям української землі, воїнам Другої світової війни, учасникам військових дій на території інших держав, воїнам — учасникам військових дій у зоні АТО та ООС.

ХРДА

✧ *З місця події*

Оберігає Покрова

14 жовтня Коротичанська громада святкувала День селища Коротич, престольне свято Покрова Божої Матері, День захисника України та День українського козацтва. Цього дня о 9-й ранку в Свято-Покровському храмі розпочалася літургія.

У День селища відбулася знакова подія — урочисте відкриття оновленого музею селища Коротич. Музей було створено ще в 2007 році за ініціативою, на той час селищного голови А. Прудкого та при підтримці Л. Чалого. Але за певних обставин музей не працював. За підтримкою ГО «Берегиня», музей знову відкрито.

Флешмобом, у виконанні учнів Коротичанського ліцею, розпочалося урочисте відкриття міні-футбольного поля зі штучним покриттям. Шановні гості символічно перерізали стрічку. Розпочалася гра юних коротичан. Право першого удару по м'ячу надали І. Бідоленку — спонсору та наставнику футбольної команди Коротича «Відродження». Діти були дуже раді зустрічі з футбольною зіркою С. Валяєвим.

У той же час на площі виступали фольклорні колективи та наші добрі гості — ансамбль Харківського будинку офіцерів «Козацька слобода» під керівництвом А. Попоніна. Усі діти отримали солодкі подарунки.

Традиційно в День селища оголосили почесних громадян селища Коротич 2018 року: Т. Мухітдінову, Л. Образцову та Б. Зябкіна.

Для усіх присутніх виступили провідні артисти ХНАТОБу, учасники художньої самодіяльності сел. Коротич: Г. Костенко, Д. Костенко, О. Балабанова, К. Тащилкіна, дитячі гурти «Десерт» та «Вічність», жіночий вокальний ансамбль «Вечірні Зорі», ансамбль Пісочинського будинку культури «Водограй», а також гурт «3 в 1», як подарунок від О. Чернобая. Свято закінчилося гучною дискотекою.

Оргкомітет з підготовки свята

. . .

Де пісня й звичаї живуть

Доброї, щедрої, благословенної днини Веселе відсвяткувало День села і День захисника Вітчизни.

Розділити радість свята завітали почесні гості: голова Харківської районної ради Литвиненко Максим Владиславович, заступник начальника відділу прикордонної служби «Веселе» Поповчук Андрій Михайлович, керуючий агрофірми «Престиж» Китайгородський Олександр Володимирович, представник агрофірми «Рассвет» Матосова Яна Петрівна, керівники установ і підприємств на території ради, депутати Веселівської сільської ради і жителі села Веселе.

Сільський голова Олексій Миколайович Слабченко привітав за багаторічну і сумлінну працю представників трудових колективів, які цього року відмічають свій трудовий ювілей. Серед них:

— Рязанова Ольга Олександрівна, бібліотекар Веселівської загальноосвітньої школи — 40 років трудового стажу, з них 22 — у школі;

— Золотар Світлана Василівна, вчитель початкових класів Веселівської загальноосвітньої школи — 25 років педагогічного стажу;

— Сизова Світлана Володимирівна, вчитель Веселівської загальноосвітньої школи — 25 років педагогічного стажу;

— Мостова Світлана Олексіївна, завідувач дошкільного навчального закладу — 10 років педагогічного стажу.

Привітали і наймолодших жителів села, і подружні пари, які разом ідуть по життю 25 років, і золотих ювілярів, що разом уже 50 років.

Вл. інф.

✧ *Спеціальний репортаж*

ОБЛИЧЧЯМ ДО ФЕРМЕРІВ

Саме так коротко можна охарактеризувати 5-й форум Агропорт-2018, який щойно завершився у столиці Слобожанщини.

Однією з найпривабливіших і найцікавіших у виставковому павільйоні була експозиція славетного ХНАУ ім. В. В. Докучаєва. Найстаріший і найповажніший аграрний вуз Східної Європи надзвичайно чуттєвий до усіх новинок, розробок, технологій і ноу-хау у сфері агровиробництва. Докучаєвці завжди йдуть у ногу з часом!

Нарешті і уряд, і місцеві чиновники, і бізнесмени, і виробники сільгосптехніки — всі звернули увагу на українських фермерів та господарів, які протягом багатьох років напружено й важко працюють на землі, намагаючись довести свою дієздатність і конкурентність в сьогоднішніх непростих умовах. Навіть дивно якось чути про те, що в Україні, яка в усі часи славилася своїм аграрним сектором економіки, фермери й виробники-індивідуали подекуди ще повинні доводити свою необхідність й виборювати власне місце під сонцем на теренах вітчизняного сільгоспвиробництва...

...На такі роздуми спонукав цьогорічний форум Агропорт, який «Трибуна трудящих» відвідує щорічно й детально розповідає про нього на своїх сторінках. Враження надзвичайно приємні. Жодного натяку на «совковість» чи хуторянство. Величезна виставкова експозиція, тематичні конференції, майстер-класи й спеціалізовані заходи, передусім, були спрямовані на те, щоб конкретно допомогти фермерам і господарникам, показати їм усе найкраще у сфері сучасної агротехніки, долучити до прогресивних, високоефективних вітчизняних і європейських технологій.

Важливо те, що демонструвалися не якісь там фантастичні чи перспективні технічні засоби, способи виробництва й передові моделі ведення агробізнесу, а пропонувалися цілком реальні, діючі, працюючі технології, які хоч зараз бери і впроваджуй на своїх полях, у садах і фермах. До того ж завжди поруч були досвідчені консультанти й профільні фахівці, які готові були одразу прийти на допомогу кожному фермеру й сільгоспвиробнику — відвідувачу виставки.

Якщо брати моделі й типи сільськогосподарської техніки, то вони були найрізноманітніші, починаючи з найкомпактніших, високопродуктивних, і закінчуючи найбільшими, енергоощадними.

Завідуюча лабораторією маркетингу Інституту овочівництва і баштанництва НААН, кандидат сільськогосподарських наук Людмира Терьохіна та науковий співробітник інституту, кандидат сільськогосподарських наук Тамара Семибратська вже багато років працюють над популяризацією органічної овочевої продукції

Технології виробництва й переробки сільгосппродукції також були представлені найширшим спектром різних напрямків галузі. Широко презентовували й засоби захисту та профілактики сільськогосподарських тварин і польових культур. Причому все це можна було придбати ледве не зі стендів виставки, — одразу надавалися координати фірм-виробників та їхніх представництв.

Хотілося б звернути увагу на зростаючу популярність виробництва органічних культур: зерна, коренеплодів, овочевих і садових культур. Органічна продукція — це загальноєвропейський тренд, і Україна намагається не відставати від нього. Зразки культивованих органічних культур на виставці були представлені не лише господарствами, фірмами й установами з інших регіонів, а й нашого рідного Передмістя. Зокрема, це продукція й насіння знаменитих Інститутів — рослинництва ім. Юр'єва, овочівництва і баштанництва, ХНАУ ім. Докучаєва.

Словом, форум Агропорт упевнено стає лідером вітчизняних агротехнічних заходів й вже починає виходити на світові ринки. Передусім, це Німеччина, Польща, Туреччина, Китай, США та інші країни, зацікавлені в розвитку тісних стосунків і співробітництва з українськими сільгоспвиробниками і фермерами.

Василь ЧИГРИН,
фото автора

✧ *Середовище існування*

Ми природі справжні друзі

У рамках Всеукраїнської акції «День юного натураліста» протягом третього тижня вересня щороку юннати по всій Україні відзначають «День юного натураліста», проводячи різноманітні заходи у своїх закладах позашкільної освіти.

Цього року юннатівському руху виповнилось вже 93 роки. Юннати Покотилівської станції юних натуралістів Харківської районної ради Харківської області не стали винятком: відбувся захопливий, веселий та пізнавальний захід «День юного натураліста», який уже встиг стати традиційним святом для вихованців, їх батьків та педагогів.

Свято розпочалося з привітального слова директора станції юннатів Катерини Леонідівни Влащенко.

Старші юннати вітали усіх присутніх своїми оригінальними танцями та піснями. Діти відгадували загадки, екологічні вікторини, грали в ігри. Для молодших юннатів було проведено посвяту в юннати, під час якої вони гідно пройшли випробування і отримали юннатівські значки.

Гостями свята для юннатів стали екзотичні тварини — ручні та дружелюбні пітони Стьопа, Нікі та Глаша, які є домашніми тваринами Валерія Халіна. Діти, потримавши великого та малого пітона, зрозуміли, що ці небезпечні тварини, насправді, дуже приємні та теплі на дотик, при певному правильному догляді деякі види змій можуть стати домашніми улюбленцями та не несуть загрози.

Приємним завершенням свята стало смакування за великим столом смачною польовою кашею, солодким чаюванням. Під час усього заходу панувала доброзичлива, тепла, радісна і приємна атмосфера.

Покотилівська станція юних натуралістів

✧ *Гостра тема*

ЯК НЕ ПОТОНУТИ В СМІТТІ?

Україна стала на крок ближче до появи першого сміттєпереробного заводу. 1 червня представники міської влади Львова і Європейського банку реконструкції та розвитку (ЄБРР) підписали угоду щодо виділення 35 млн євро для будівництва заводу і рекультивації полігону в області. Проте сміттєва криза є клопотом не лише одного регіону, а й всієї країни, і потребує нагального вирішення. Як же можна це подолати?

Звідки в Україні стільки сміття?

За статистикою Мінекології, один житель України щороку викидає 250-300 кг побутового сміття. За рік у країні утворюється приблизно 12-15 млн тонн відходів, з яких відсортовують та переробляють лише близько 3%, ще 3% — спалюють на єдиному сміттєспалювальному заводі, а решту — вивозять на звалища. Офіційних полігонів для сміття у країні налічується близько 6 тисяч, несанкціонованих — понад 30 тисяч. Експерти наголошують, що більшість сміттєзвалищ уже переповнені і загрожують життю і здоров'ю українців.

— Повністю безпечних полігонів взагалі не існує. Навіть побудовані за всіма будівельними нормами полігони являють собою небезпеку. Відбувається рух ґрунтових мас, через що сміттєвий фільтрат потрапляє у ґрунт, питну воду. Крім того, практично на всіх полігонах час від часу відбуваються пожежі, — наголошує еколог Олександр Ігнатенко.

Аби вирішити проблему, в Україні потрібно провести рекультивацію більшості полігонів, тобто захоронити відходи і відновити родючість ґрунту, запустити систему сортування побутового сміття і побудувати переробні підприємства. Реалізація цих заходів прописана у Національній стратегії поводження з відходами, яку уряд ухвалив 8 листопада минулого року.

Що пропонують робити?

Відповідно до документу, до 2030 року планується запровадити роздільне збирання відходів мінімум у 5 тисячах населених пунктів та створити 250 центрів збирання відходів. У містах та селах нарешті повинні з'явитись спеціальні контейнери для сортування. Розподілятимуть відходи на кілька основних категорій: пластик, папір, скло, органічні відходи та метал.

— Стратегією визначена амбітна мета, щоб до 2030 року 70% побутових відходів в Україні перероблялося чи повторно використовувалося, — пояснює міністр екології Остап Семерак.

Крім того, минулого року Мінекології розпочало інвентаризацію українських полігонів. Зокрема, була запущена інтерактивна мапа сміттєзвалищ (https://ecomapa.gov.ua). Сервіс постійно оновлюється і, крім геолокаційної інформації, містить дані про морфологію відходів і стан ліквідації звалища. Також карта має мобільний додаток, у якому українці можуть надсилати інформацію про появу стихійних звалищ.

У міністерстві визнають, що успішна реалізація «сміттєвої стратегії» можлива лише за умов дотримання чітких строків і суворого контролю за підрядниками. В іншому випадку гарний план ризикує залишитись на папері.

Розбудова місцевої інфраструктури

Більшість експертів погоджується, що, попри ухвалення національного плану управління відходами на рівні міністерства, велика відповідальність лежить на місцевій владі. Про це неодноразово казав і Президент України Петро Порошенко.

— Вивезення та утилізація сміття — це не є і ніколи не мають бути питаннями центральної влади. Очевидно. Бо коли ми даємо гроші, коли ми даємо повноваження, права, вони обов'язково мають кореспондуватися з відповідальністю, у першу чергу, перед громадою, — наголосив глава держави під час засідання Асоціації міст України.

Власне, сьогодні в Україні існують приклади таких відповідальних громад. Так, 12 червня на полігоні побутових відходів у селі Рибне Івано-Франківської області запустили сучасну лінію для сортування сміття. Побутові відходи сортуватимуть на кілька фракцій для подальшої переробки та екологічної утилізації. Зараз потужність лінії — 20-25 тонн за зміну, проте з часом вона зросте до 50 тонн. За словами міського голови Руслана Марцінківа, лінія слугуватиме не тільки Івано-Франківську, а й усій області. В амбітних планах керівництва області — будівництво сміттєпереробного заводу, під який уже виділили землю.

— Малі містечка можуть дати фору столиці. У них набагато краще на сьогодні просувається ініціатива сортування сміття, принаймні до зменшення кількості відходів, — зазначає еколог Олександр Соколенко.

Великі проекти

За даними Мінрегіонрозвитку, наразі в Україні працює 22 сміттєсортувальні лінії, 3 сміттєспалювальні установки і лише 1 сміттєспалювальний завод. Водночас не існує жодного підприємства з переробки.

Звичайно, будівництво такого об'єкту потребує значного фінансування, і залучити інвестора простіше великим містам. Найближче до реалізації таких проектів наблизились у Львові та Дніпрі. Так, львівська влада вже підписала угоду з ЄБРР щодо виділення кредиту 35 млн євро для будівництва заводу, що триватиме 2 роки. Пакет фінансування включає 13-річний кредит обсягом у 20 млн євро під гарантії міста, інвестиційний грант — до 10 млн євро від Східноєвропейського фонду енергоефективності та довкілля, який повертати не потрібно, а також пільговий кредит 5 млн євро від Фонду чистих технологій. Як зазначила заступник директора ЄБРР в Україні Марина Петров, цим проектом європейський банк розпочинає реалізацію в Україні програми «Зелені міста».

— У цілому, якщо брати усі наші операції, то Львів стане дев'ятим містом-учасником цієї програми, але в Україні — першим, — додала Петров.

Наразі ЄБРР оголосив тендер на будівництво. Усі заявки від компаній приймають до середини липня цього року, а переможця визначать у жовтні.

А ось у Дніпрі вже відомо, хто будуватиме сміттєпереробний завод. Перемогу в конкурсі здобула британська компанія Stopford Projects Limited, яка виступатиме інвестором і підрядником. Вартість будівництва оцінюють у 60 мільйонів фунтів стерлінгів. За словами заступника міського голови Дніпра Михайла Лисенка, на проектування заводу піде рік, ще два роки — на його будівництво. Зараз міська влада підписує угоду з компанією.

Тож у найближчий перспективі в Україні можуть запрацювати перші сміттєпереробні заводи, які не тільки екологічно утилізуватимуть відходи, а й вироблятимуть енергію. Хоча, звичайно, в очікуванні інфраструктури українцям не варто сидіти склавши руки. На те, щоб Україна стала чистішою, може вплинути кожен. Почати сортувати сміття вдома, здавати у пункти прийому пластик, скло, папір, відмовитись від використання поліетиленових пакетів — просто, але дуже корисно.

Матеріал Центру громадського моніторингу та контролю

✧ *Колізія з «ревізією»*

5 міфів спростували у МОЗ

В Україні набирає обертів медична реформа. Вже 15 мільйонів українців підписали декларації з сімейними лікарями, а більше половини медичних закладів первинної допомоги перейшли на нове фінансування. Паралельно зі змінами Міністерство охорони здоров'я (МОЗ) проводить інформаційні кампанії, розповідає про хід реформи і розвінчує популярні медичні міфи. Зібрали п'ять найцікавіших із них.

Міф 1. Манту не можна мочити

Більшість українців пам'ятає з дитинства пробу Манту, яку використовують для діагностики туберкульозу, а також застереження лікаря, що її не можна мочити. Якщо це зробити, то результат буде невірним. Проте, як стверджують у МОЗ, ця заборона є хибною і вода жодним чином не впливає на реакцію тесту.

Історія цього міфу йде з часів СРСР, коли робили нашкірну туберкулінову пробу. Тоді потрапляння води на місце ін'єкції призводило до змивання препарату, що дійсно могло вплинути на результати тестування. Сьогодні такий метод не використовують і пробу роблять лише підшкірну, але рекомендацію «не мочити» можна почути досі.

Експерти запевняють, що Манту не варто терти або дряпати, але мочити можна.

Міф 2. Щеплення потрібно робити тільки у дитячому віці

Існує міф, що щеплення, зроблені в дитинстві, створюють імунітет від хвороб на все життя. У МОЗ запевняють, що це не так і дорослі повинні періодично проходити через повторну вакцинацію. Особливо це стосується щеплень від дифтерії і правця, оскільки захист проти цих захворювань зберігається лише 10 років.

Імунітет на все життя дають лише вакцини від кору, краснухи і паротиту. Якщо такі щеплення були зроблені дитині у 1 і 6 років, ревакцинація у дорослому житті непотрібна. Якщо ж дитина отримала лише одну із двох необхідних доз вакцини, то пропущені щеплення варто надолужити у дорослому віці.

Вакцинація має відбуватись відповідно до медичної карти і після проведення лабораторних аналізів. Важливо мати щеплення проти гепатиту В, яке захистить від небезпечних наслідків вірусної інфекції — цирозу і раку печінки.

Більшість обов'язкових щеплень проводять безоплатно. Деякі платні щеплення доступні безкоштовно окремим категоріям громадян: медикам, педагогам, студентам, військовим та учасникам Операції об'єднаних сил на Донбасі.

Міф 3. Гомеопатія лікує

Альтернативний напрям медицини під назвою гомеопатія є досить популярним серед українців. За результатами дослідження Міжнародного фонду «Відродження», у 2017 році українці витратили на гомеопатичні лікарські засоби 1 млрд гривень. При цьому користь такого лікування не підтверджена жодним науковим дослідженням. У МОЗ запевняють, що попри віру пацієнтів у «чарівну пігулку», гомеопатія не працює.

Лікарі пояснюють, що основа гомеопатичних препаратів — мінерали, речовини рослинного або тваринного походження, які дуже сильно розводять із водою або спиртом. Зазвичай ступінь розчинення настільки великий, що у кінцевому результаті навіть складно встановити, яку речовину додавали. Тобто більшість гомеопатичних препаратів — це спирт, вода і цукор. У МОЗ закликають не ризикувати здоров'ям і обирати лише перевірені та сертифіковані ліки. І хоча гомеопатія не нашкодить, але і здоров'я не додасть.

Міф 4. Остеохондроз — це коли болить спина

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, біль у спині — одна з найпоширеніших причин звернення пацієнтів за медичною допомогою. Українські лікарі, почувши таку скаргу, досить часто ставлять діагноз остеохондроз, призначають МРТ, а також сильні та дорогі знеболювальні препарати.

У Міністерстві охорони здоров'я кажуть, що така категоричність з боку лікарів є помилковою і остеохондроз часто неправильно трактують. Адже відповідно до міжнародної класифікації хвороб, остеохондроз — це група рідкісних захворювань, пов'язаних з порушенням нормального росту кісток. Крім болю в спині, симптомами хвороби є порушення чутливості кінцівок, слабкість в м'язах, порушення функції органів тазу, поява болю вночі. Зазвичай такі ознаки свідчать про серйозну патологію хребта і виявляються лише у 1% випадків. Тобто все набагато складніше, аніж тільки біль у спині.

При болях у спині МОЗ рекомендує: більше рухатись і виконувати прості фізичні вправи. Якщо самопочуття не покращується протягом місяця, знову звернутись до лікаря.

Міф 5. Морква покращує зір

Морква містить багато вітамінів: В, РР, Е, К, також багато бета-каротину, який перетворюється на вітамін А. Проте все це анітрохи не впливає на покращення зору.

— Вітамін А бере участь у функціонуванні сітківки і його дефіцит може призвести до погіршення нічного зору. Втім, дефіцит має бути дуже великий, щоб мати якийсь негативний вплив. Але у зворотній бік це не працює, лікування проблем із зором поїданням кілограмів моркви не принесе результату, — пояснюють у міністерстві.

За словами лікарів, так само не матимуть ефекту вживання чорниці і харчових біодобавок для зору. Щоб зменшити ризики погіршення зору, потрібно збалансовано харчуватись, не палити та більше ходити пішки. Дослідження свідчать, що порушення зору трапляються рідше у дітей, які частіше бувають на свіжому повітрі.

Також медики не рекомендують займатись самолікуванням, а у разі проблем із зором звертатись до спеціалістів. Найбільш дієвими методами покращення зору залишаються: окуляри, лінзи, фармакологічне лікування та лазерна корекція.

Центр громадського моніторингу і контролю

✧ *Хороший опыт*

ГОРОД СТАНОВИТСЯ КРАШЕ

Каждый год на территории Пивденногородского совета, в рамках проведения городской акции «Посади дерево, сделай город краше», активно ведутся работы по озеленению города.

В разные годы при участии работников горисполкома, работников коммунального отдела, членов общественного движения «Садок вишневий — це Південне», общественной организации «Громада рибалок м. Південне», молодежной организации «Моє місто Південне», учеников Пивденного лицея были высажены саженцы декоративных и фруктовых деревьев.

Городские клумбы в городе исчезли более 30 лет назад. Администрация города решила возродить цветочные оазисы зелени. Первые шаги в этом направлении были сделаны в 2006 году, когда перед городским советом появились первые клумбы, в 2011 были высажены лилейники вдоль дороги по ул. Гагарина, осенью 2013 года — по ул. Гагарина и Б. Тасуя были распланированы клумбы, завезена питательная земля

для них и для высадки лилейников, ирисов вдоль парка по ул. Б. Тасуя.

Планируется создавать и дальше городские клумбы, назначение которых — привлечь к себе внимание, вызвать положительные эмоции и создать хорошее настроение.

✧ *Духовні символи Слобожанщини*

Творіння Нємкіна

Масивна кам'яна культова споруда з високою дзвіницею стоїть на Холодній горі наче форпост православ'я, подібна символічним духовним воротам, що ведуть до столиці Слобожанщини із західного напрямку. Зараз навіть важко уявити собі Харків без цієї церкви — гарної не лише зовнішнім, але й внутрішнім своїм оздобленням. Цю культову споруду добре видно і з прилеглих до Полтавського шляху вулиць на Холодній горі, і з центральної частини Харкова.

Хоча Озерянська церква на Холодній горі досить молода, порівняно до інших храмів Харкова чи, скажімо, Свято-Василівського храму в Пісочині. Ще позаминулого століття на її місці стояла невеличка придорожня капличка, до якої любили приходити не лише місцеві жителі, а й численні подорожні та мандрівники. У середині XVIII століття (при підготовці візиту до Харкова імператриці Катерини II), дерев'яну капличку переробили на кам'яну, а територію навколо неї добре впорядкували.

Наприкінці XIX століття, після того як було прийнято рішення про перенесення з-під Мерефи Озерянської святої ікони до Куряжського монастиря, а потім — до Харкова, у місті та на його околицях почали будувати кілька храмів під назвою Озерянський.

До проектів і безпосереднього будівництва кожного із цих храмів доклав свою руку й безмежний талант головний архітектор Харківської єпархії Володимир Христіанович Нємкін (на цій посаді він працював з 1865 року аж до своєї смерті 1908 року). У 1885 році він закінчив Петербурзький інститут цивільних інженерів, був чинним професором Харківського технологічного інституту.

Наприкінці XIX — початку XX століття своїми грандіозними й величними культовими та цивільними спорудами Нємкін практично забудував увесь Харків. Багато з цих споруд дійшли до нашого часу. Серед них Озерянська церква в Покровському монастирі, будинок Консисторії, будинок настоятеля з воротами, приміщення чернецьких келій та інші будівлі по вулиці Університетській. Нємкін побудував комплекс споруд для колишнього Духовного училища (Семінарська вулиця) з притулком для немічних. Серафимівська церква на честь Казанської Богоматері на Лисій горі — також справа рук архітектора Володимира Нємкіна.

У 1896 році В. Х. Нємкін завершив будівництво грандіозної Миколаївської п'ятикупольної церкви у самісінькому центрі Харкова (перед будинком Дворянського зібрання). У 30-х роках минулого століття цей храм, на жаль, зруйнували більшовики.

Строительство новой Николаевской церкви в "русско-византийском" стиле по проекту епархиального архитектора В.Х.Немкина было завершено в 1896 году

У своєму улюбленому візантійському стилі Нємкін у 1901 році завершує будівництво і Озерянської церкви на Холодній горі (вул. Полтавський шлях, 124). Її урочисте відкриття стало знаменною подією в духовному, культурному й суспільному житті Слобожанщини. На відкриття церкви зійшлися і з'їхалися тисячі людей. Були високі церковні сановники з Константинополя, золотоверхого Києва, колиски більшості харківських архітекторів — Петербурга. Миряни за кілька днів до офіційного відкриття прибували до новозведеної Озерянської церкви, щоб зайняти вигідні місця й побачити урочисту літургію.

Озерянська церква з її 65-метровою дзвіницею, на фоні малоповерхової навколишньої забудови, дійсно виглядала дуже ефектно. Це й не дивно, адже сотні меценатів і доброчинців передали благодійні кошти на будівництво першого великого кам'яного храму в цьому районі Харкова.

Окрилений успіхом і щедрою підтримкою меценатів В. Х. Нємкін у 1912 завершує будівництво вже на Лисій горі ще одного храму — Казанського. До речі, це єдина церква у Харкові, яка ніколи не припиняла богослужінь, навіть під впливом атеїстичного терору більшовиків та страхіть окупації міста за часів Другої світової війни.

Озерянська церква, на щастя, також вистояла, і в комуністичний період, і під час воєн та авіаційних бомбардувань нацистами Харківського залізничного вузла. Вона вже давно стала символом духовної величі й відродження Харкова й усієї Слобожанщини.

Василь ЧИГРИН

Харьковчанам безумно повезло, ведь рядом с нами, в столице Слобожанщины, живут, работают и созидают замечательные творческие личности. Некоторых из них уже при жизни можно назвать настоящими классиками современности. К таким личностям, безусловно, относится заслуженный деятель искусств Украины Сергей Иванович Гордеев — известный режиссер и художественный руководитель театра «Академия», кандидат искусствоведения, член правления Национального союза театральных деятелей Украины, заведующий кафедрой режиссуры Харьковской государственной академии культуры, профессор, лауреат международных театральных фестивалей и творческих премий.

Недавно Сергей Иванович отметил свой 70-летний юбилей. Однако он весьма активен, молод душой и сердцем, полон творческой энергией, окрылен обширными планами на перспективу. Сергей Гордеев — сегодняшний гость «Трибуны трудящихся».

✧ *Классики современности*

ПРОФЕССОР ее величества РЕЖИССУРЫ

Поверить в мечту!

Судьба свела меня с уважаемым Сергеем Гордеевым в Харькове, в далеком 1992 году, когда я, выпускник факультета журналистики МГУ им. М. В. Ломоносова, приехал по распределению в Харьков и уже несколько лет работал в популярном еженедельнике «Панорама». Сергей Иванович в те годы не только мечтал о реформаторстве, но и активно занимался созданием нового театрального факультета в тогдашнем Харьковском институте культуры.

Скептики недоумевали: зачем в Харькове еще один театральный факультет? Ведь есть уже уважаемое театральное отделение института искусств им. И. П. Котляревского. Что даст аналогичный факультет в так называемом «Кульке»? Для чего плодить невостребованные актерские и режиссерские отделения?

Безусловно, в начале 90-х годов прошлого столетия эта затея казалась фантастической. Но Гордеев и его единомышленники упорно шли к созданию совершенно нового, современного факультета, способного готовить кадры для профессионального театра, кинематографа и телевидения: первоклассных режиссеров, актеров, сценаристов — настоящих звезд сцены и экрана.

Помню, как в 1992 году я с интересом слушал увлекательный рассказ Гордеева о создании новой харьковской школы режиссуры и сценического актерского мастерства. О грандиозных планах Мэтра основать учебный театр, на спектакли которого ломились бы любители сценического искусства со всего города. Он мечтал посылать лучшие сценические работы на престижные международные театральные фестивали, получая на них призовые места.

В еженедельнике «Панорама» я сделал тогда несколько публикаций о грандиозных планах Гордеева. Хотя, откровенно говоря, тогда даже некоторые коллеги Сергея Ивановича с некоторой иронией относились к его планам. Не верили? А может, ревновали? Боялись конкуренции?

Как бы там ни было, но Гордееву удалось блестяще воплотить в жизнь свою заветную мечту. Благодаря ему Харьков теперь имеет не единственную высшую театральную школу — режиссерского и актерского мастерства, а две. Выпускники-гордеевцы основали успешные театры, ставят блестящие постановки в разных театрах и в телеэфирах. Не это ли настоящая награда для Мастера, воплотившего в жизнь свою мечту!

Ярославльские истоки

Свой творческий путь Сергей Гордеев начинал в Ярославльском театральном училище. Как студент он овладевал не только специальными дисциплинами, но и не пропускал ни единой премьеры лучших театров России, которые приезжали в Ярославль — также один из важнейших театральных центров страны. Именно в этот период зарождались основные принципы и вкусы театральной эстетики Гордеева.

В 1967 году после окончания Ярославльского театрального училища, обретя актерскую профессию, он приезжает в Харьков и поступает на режиссерский факультет Харьковского института искусств, одновременно начиная свою трудовую деятельность в Харьковской областной филармонии. А позже — в режиссерско-постановочных группах по организации и проведению театрализованных праздников и зрелищ.

Работая в Украине, Сергей Иванович никогда не забывал своих «ярославльских истоков» и, прежде всего, сценическую эстетику Волкова — одного из корифеев и основоположников российского театра. Если во время обучения в Ярославльском театральном училище Сергею Гордееву посчастливилось на практике соприкоснуться со школой психологических переживаний и внутренних поисков лирических героев русской классической сцены, то в Харькове он познакомился с украинскими театральными классиками прошлого и современности: Лесем Курбасом, Николаем Синельниковым, Амросием Бучмой, Натальей Ужвий, Лесем Сердюком, Марьяном Крушельницким, Леонидом Тарабариновым, Валентиной Чистяковой, Александром Беляцким и другими деятелями отечественного театра. Кстати, Сергей Гордеев один из тех, кто непосредственно общался с народной артисткой Украины Валентиной Чистяковой — супругой легендарного Леся Курбаса, знаменитым режиссером-постановщиком Александром Беляцким, работавшим многие годы в Харьковском ТЮЗе...

А в 1976 году Гордеев начал преподавать специальные дисциплины на кафедре режиссуры Харьковского государственного института культуры, которую вскоре возглавил и преобразил до неузнаваемости. Именно под многолетним руководством Сергея Ивановича Гордеева кафедра режиссуры стала одной из ведущих не только в Харькове, но и во всей Украине, а самобытные и неподражаемые «гордеевские методы» режиссуры давно уже узнаваемы на сценах многих театров нашей страны и даже за ее пределами.

Стремиться — вперед!

Всю свою творческую и сценическую жизнь С. И. Гордеев посвятил глубокому исследованию классической театральной школы, внедрению лучших методов украинской, русской и мировой режиссуры в современные постановки спектаклей, массовых представлений и зрелищ, кинофильмов, телевизионных программ.

В академии, со своими студентами, он воплощает на сцене свой стиль, внедряет новаторские методы режиссуры, создает совершенные спектакли, о которых говорят не только в Харькове, но и далеко за его пределами.

Да, он строгий и требовательный преподаватель. На первых порах учебы очень не сладко приходится его студентам. Но со временем все его ученики начинают понимать и осознавать эту необходимую и важную жесткость своего Учителя. Без этого нельзя добиться желаемого результата. Проявляя робость, мягкотелость или допуская слабинку в своей профессии, не до конца использовав потенциал и внутренние резервы, у студентов есть опасность так и не стать высокопрофессиональными режиссерами в будущем. Ведь «не добрав», «не дотянув», «не осилив» во время учебы в академии в процессе формирования фундаментальных знаний и основных приемов режиссуры — в будущем молодой режиссер не сможет полноценно работать с труппой, твердо настаивая на воплощении актерами на сцене своей концепции видения сценической постановки.

Настоящий режиссер во многом должен быть требовательным и жестким — и к себе, и к актерам. Без этого нельзя добиться желаемого результата, без этого нет движения вперед. «Гордеевская школа», безусловно, дает будущим режиссерам все эти качества, необходимые для достижения поставленных задач и конечного результата.

— Оглядываясь назад, я всегда стремлюсь вперед, — говорит Сергей Гордеев. — Впереди еще много планов и оригинальных задумок. Для меня важным является ощущение востребованности и осознание того, что моя деятельность нужна людям. Ради этого я живу и работаю.

... Элегантный, статный мужчина с портфелем медленно идет по Лопанской набережной. Задумчиво смотрит на спокойную водную гладь тихой речушки. Выйдя на ажурный мост, он на миг останавливается, прорабатывая в голове какие-то мысли, а затем решительно идет по старинному мосту, сворачивая на улицу Конторскую, где расположен его родной факультет и кафедра. У профессора режиссуры, очевидно, родилась интересная идея, и он спешит воплотить ее в жизнь...

Василий ЧИГРИН

✧ *Навколо футболу*

НАДИХАЄ КУБОК ТАРАСОВА

На історичній малій батьківщині легенди харківського футболу Юрія Тарасова, на стадіоні в Липцях, 7 жовтня відбувся щорічний турнір пам'яті неперевершеного бомбардира «Металіста» минулого сторіччя.

За Кубок пам'яті Тарасова, що проводиться під егідою Федерації футболу Харківського району, змагалися команди у трьох вікових категоріях. У турнірі брали участь тільки ті команди, що не потрапили у Суперфінальну групу чемпіонату району.

На церемонії нагородження переможців були присутні перший заступник Харківської районної держадміністрації Олександр Цупило і районний депутат Олексій Подорожний.

Протягом усього дня, з ранку до вечора, був присутній Липецький голова О. Федоренко, керівник відділу ХРДА у справах молоді та спорту В. Полунін і Лук'янцівський сільський голова В. Вєндін.

Всі організаційні клопоти взяв на себе та успішно здійснив голова районної Федерації футболу, голова Глибоківської сільської ради Юрій Кудіков. Про деякі питання підготовки свята попіклувався особисто відповідальний представник ФК «Олександр» В. Єна, який проявив себе як хазяйновитий та гостинний господар.

Кубок пам'яті Юрія Тарасова серед юніорських команд виграли Руські Тишки, обігравши у фіналі Глибоке.

Кубок пам'яті Юрія Тарасова серед основних команд виграв ФК «Олександр» Липці.

Срібні нагороди турніру пам'яті Тарасова виграв ФК «Факел» Кутузівка.

Бронзові нагороди отримав ФК «Маршал» Лук'янці.

На четвертому місці — «Стріла» Стрілеча.

Кубок пам'яті Юрія Тарасова серед команд ветеранів виграла команда «Маяк-ветеран» Глибоке, яка перемогла по пенальті команду ветеранів «Скіф» Циркуни.

День пам'яті Тарасова пройшов на найвищому рівні. Весь день було приємно спілкуватись з людьми, які згадували, як і скільки грали з легендарним Тарасовим разом у складі команд Харківського району, починаючи з 14-літнього віку.

Юрій Тарасов — яскравий приклад того, що можна і зараз вирощувати власних майстрів великого футболу на рідній землі.

Приклад Юрія Тарасова залишається викликом для сучасної бездушної антинародної моделі «великого футболу».

Чи на південноамериканських землях ростуть якісь не такі овочі, як в Липцях? Чи в Африці якісь особливі корови, на чудодійному молоці яких виростають гравці українських професійних ліг? А на українській землі молоко та продукти негідні?

Чи може відхилення у значенні гравітації на різних континентах кривить ноги нашим юніорам? Ні! Це скривлена сама система з перекосом на бахвальство «великих грошей».

А ми віримо і сподіваємось, що повернемось до цінностей виховання власних легенд.

Принаймні тенденція розвитку нового харківського футболу дає надію, що в Харкові знову виростуть свої легенди і дехто з них буде також з Харківського району!

Ігор БОРЕЦЬКИЙ

✧ *Спорт*

У Мерефі змагались завзято

Минулого тижня у місті Мерефі провели районну військово-спортивну гру серед дітей Харківського району, яка була присвячена Дню захисника України.

Захід проходив за підтримки Харківської районної держадміністрації, Мереф'янської міської об'єднаної територіальної громади та комунальної установи «Харківський обласний центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх».

Взяти участь у військово-спортивній грі виявило бажання понад 80 дітей віком від 7 до 17 років з різних куточків Харківського району, більшість з яких займаються в секціях військово-спортивних багатоборств та військово-спортивного клубу «Скорпіон».

Під час гри майбутні захисники Вітчизни виконували різноманітні практичні елементи щодо пересування по полю бою та розгортання відділення, змагалися в стрільбі з пневматичної зброї, одягали протигази та метали на дальність навчальні гранати.

Напружена боротьба розгорнулась під час тактико-спеціальної гри з застосуванням точних копій реальної зброї, використанням гранат і розтяжок. Дітлахи практично виконували переміщення зі зброєю в полі бою, маскування, виявлення супротивника та його ураження.

У перервах між змаганнями співробітники воєнізованого формування Північно-Східного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань та пробації Міністерства юстиції провели заняття з медичної підготовки та заходів безпеки при виявленні вибухонебезпечних предметів.

Завдяки співпраці з Навчальним центром Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту Державної служби надзвичайних ситуацій України, були проведені заняття з цивільної оборони.

Спеціаліст кінологічної служби надав можливість всім охочим здійснити пошук людини за допомогою службово-пошукової собаки.

Дітлахи власноруч одягали засоби індивідуального захисту, спробували потримати бойову зброю. Крім цього досвідчені фахівці військово-спортивного клубу «Скорпіон» проводили заняття зі стрільби з різних видів пневматичної зброї.

Обов'язковим атрибутом цього заходу стала справжня польова каша, яку організувала Мереф'янська міська рада. Під час обіду діти обмінювались враженнями і набутим досвідом. Після підбиття підсумків діти отримали дипломи.

Всі учасники заходу залишились задоволеними, висловили щиру вдячність організаторам та стали справжніми друзями, які з натхненням будуть чекати наступних зустрічей на таких заходах.

Володимир ЛЕВІН

✧ *Читач запитує*

Хто такий Альошин?

«Шановна редакція! Понад 50 років живу на ХТЗ, на колишньому проспекті Орджонікідзе, який тепер перейменовано на проспект якогось там Альошина. Не могли б ви розповісти, хто такий Альошин і що він зробив, що його іменем потрібно було називати великий проспект?

З повагою, Людмила Семенівна МОВЧАН».

Шановна Людмило Семенівно, якраз ім'я Петра Альошина безпосередньо стосується великого житлового масиву в районі ХТЗ. У 1930-1931 роках, неподалік нових корпусів Харківського тракторного заводу, на місці колишнього села Лосєве, за проектом групи молодих архітекторів на чолі з П. Ф. Альошиним (1881-1961) розпочалося будівництво міста-супутника «Новий Харків», який також називали «Соцмісто ХТЗ». На цих кварталах розміщувалися рядами чотири- і п'ятиповерхові секційні житлові будинки квартирного типу. Біля них розташовували двоповерхові споруди дитячих дошкільних закладів, побутових комплексів, їдалень, які спочатку передбачалося з'єднати з житловими будинками теплими переходами. Неподалік були розташовані також нові школи, клуби, поліклініки, банно-пральні комбінати і кінотеатр. Усього в містечку «Новий Харків» за проектом повинно було проживати 113 тисяч осіб.

Натхненник і виконавець цього проекту, відомий архітектор Петро Федотович Альошин так описував своє дітище: «Соцмістечко «Новий Харків» — це завершений організм, продуманий і розрахований з початку до кінця, з наближенням до максимального комфорту обслуговування населення, за умови рівності цього обслуговування і виключення контрасту багатства й бідності».

На території «Нового Харкова» передбачалося будівництво 36 житлових комбінатів з населенням по 2730 чоловік у кожному. Кожний комплекс повинен був мати свою сферу обслуговування, у тому числі дитсадок і школу на 289 учнів. Згідно з проектом Альошина, тут передбачалася будівля міської ради, театру, багатофункціональний будинок для масових зборів і засідань, Палац культури, Будинок преси, Палац праці, Будинок пошти і телеграфу, стадіон і Палац фізичної культури. Уздовж широкого бульвару, що вів до Чугуївського шосе, мали звести кілька готелів, музей і кінотеатр. На другу чергу планувалося зведення оперного театру, планетарію, дитячого клубу й кількох інших закладів.

Проект «Новий Харків» затвердило керівництво республіки, але із значними змінами в бік його спрощення й акцентом на будівництво житла. Із запланованого академіком архітектури Альошиним, крім багатьох житлових будинків, вдалося звести кілька клубів-їдалень, кінотеатр, банно-пральний комбінат, кілька шкіл та дитсадків, робітничу поліклініку. Всього іншого так і не збудували: ні театру, ні музею, ні готелів, ні Палацу праці. До того ж і в самих будинках практично всі помешкання нагадували комунальні квартири, у яких було мінімум зручностей, адже передбачалося, що харчуватися, прати білизну й відпочивати в соцмістечку будуть усі разом, у громадських спорудах. А оскільки проект нового міста-супутника не вдалося завершити до кінця, то згодом у місцевих жителів почалися певні труднощі з домашнім побутом — багатьом довелося добудовувати власні кухні у квартирах, утеплювати житло, переобладнувати колективні туалети на індивідуальні тощо.

Та як би там не було, а історичний проект соцмістечка «Новий Харків» можна назвати унікальним на той час, адже десятки тисяч людей протягом 2-3 років отримали власне житло, мали змогу відвідувати бібліотеки, клуби-їдальні, громадські лазні, а головне — діти навчалися й виховувалися в новозведених світлих і просторих школах і дитсадках, чого раніше не було. Згодом всі громадські споруди і житлові комбінати злилися з міською забудовою великого Харкова і стали складовою частиною нинішнього Індустріального району.

Якщо говорити про самого Петра Альошина, то він спроектував чимало будинків і споруд у Санкт-Петербурзі, Ростові-на-Дону та Києві, працював над проектом будівництва незамерзаючого північного порту Мурманськ на Кольському півострові. Та найбільшим і наймасштабнішим його містоутворюючим проектом було створення саме «Нового Харкова», який увійшов в усі посібники й історичні книги про розвиток світової архітектури.

Василь ЧИГИН

На знімку: *Академік архітектури Петро Альошин*

✧ *А як тепер?*

Житлове будівництво у Харківській області

За перше півріччя в області за рахунок нового будівництва прийнято в експлуатацію 210 тис. м² загальної площі житлових будівель. У сільській місцевості прийнято в експлуатацію 7,5% від значення показника по області. Розподіл загальної площі прийнятих в експлуатацію житлових будівель за їх видами склався таким чином: в одноквартирних будинках — 24,6%, в будинках з двома та більше квартирами — 74,2%, у гуртожитках — 1,2%.

Прийнято в експлуатацію 3121 квартиру. Середній розмір квартири, збудованої у міських поселеннях, становив 61 м², у сільській місцевості — 146,2 м².Крім того, прийнято в експлуатацію дачні та садові будинки нового будівництва загальною площею 9,6 тис. м², що на 25,1% більше порівняно з відповідним періодом попереднього року.

За повідомленням Облстату

✧ *Рассказывают топонимы*

ТАИНСТВЕННАЯ ГУЛЯЙ-ГОРКА

Среди интересных мест на Харьковщине особого внимания заслуживает Гуляй-Горка (в литературе можно встретить также и другие схожие варианты написания этого топонима: Гуляй-горка, Гуляй-гора, ГуляйГора и др.), что находится в поселке Хорошево Харьковского района Харьковской области.

Гуляй-Горка — это небольшой выступ (останец) высокого и крутого мыса правого берега речки Уды. Примечателен этот останец как своей историей, овеянной легендами, так и невероятной красотой окружающей его природы.

Археологические раскопки (которые здесь производились в 1983 и 1987 гг. экспедицией под руководством профессора Харьковского университета Бориса Шрамко) показали, что в VIII–X и X–XIII веках Гуляй-Горка была обжита людьми: сначала северянами (носителями роменской археологической культуры), а затем уже населением Киевской Руси. И даже не просто была обжита, но и, как пишет Борис Андреевич, «специально укреплена, превратившись в небольшой детинец (то есть в своеобразную крепость) площадью около 0,5 га».

Со стороны реки и глубоких оврагов детинец имел хорошую природную защиту, а с напольной стороны был усилен искусственно созданным рвом и валом. Эти фортификационные сооружения и сейчас неплохо просматриваются на Гуляй-Горке. На сегодняшний день рассматриваемый останец является частью памятника археологии «Хорошевское городище».

Однако, конечно же, среди местных жителей Гуляй-Горка известна не этим, а множеством легенд, которые с ней связаны. Появлению подобных народных сказаний, кроме собственно древней истории Хорошева, способствовало и основание в середине XVII в. Хорошевского Вознесенского девичьего монастыря (который, к слову говоря, просуществовал аж до начала 1920-х гг.).

Приведем самую известную легенду. Рассказывают, что когда-то на Гуляй-Горке стояла церковь, которая в один из дней ушла под землю вместе с людьми прямо во время службы. И потом еще несколько дней, прислонив ухо к горе, можно было услышать человеческие голоса и звон колокола.

Где тут правда, а где вымысел — сейчас трудно судить, тем более документальных подтверждений реального существования выше упомянутой церкви на данный момент нет. Но археологические исследования, о которых уже было сказано, дали основания Борису Шрамко прийти к выводу, что вполне возможно там могла находиться «какая-то постройка с глубоким подвалом». Так как во время раскопок в центре горы была обнаружена большая яма, и при попытке ее исследовать выяснилось, что яма уходит вглубь, а в земле попадаются остатки сгнившего дерева. Поэтому, скорей всего, это народное предание все-таки содержит в себе долю правды.

Гуляй-Горка — одно из немногих исторических мест нашего края, которое упоминается в художественной литературе. В частности, уместно будет вспомнить о романе «Гуляй-гора» известного украинского советского писателя В. И. Петлеваного (1914–1989).

Несмотря на то, что книги В. Петлеваного есть во многих библиотеках Харькова и области (в том числе и в Хорошевской поселковой библиотеке), о его жизненном пути нам, к сожалению, известно совсем мало.

Виталий Иванович родился 16 декабря 1914 г. в Виннице. Учился в Харьковском педагогическом институте. Воевал на фронтах Второй мировой войны, за что был награжден многими почетными орденами, медалями. В послевоенные годы стал активно заниматься литературным творчеством.

Роман «Гуляй-гора» был опубликован в 1987 г. В этом произведении Гуляй-горой называется родное село главного героя (где во многом и происходят события романа). Но самое интересное то, что в вымышленном селе Гуляй-гора явно угадывается реально существующий поселок Хорошево Харьковского района Харьковской области. Это видно из упоминаний некоторых местностей, архитектурных сооружений и т. д.

Вот как, например, автор описывает (скорей всего) Гуляй-Горку: «Павло ще малим з друзями лазив у таємничі підземелля, слухав розповіді про насипану руками гору, яка стоїть окремо, схожа на шапку Мономаха, із западиною посередині, куди вмістилося б кілька хат. У минулому під час великих злив, кажуть, потоки води, що ринули з круч, вимивали з глибин золоті монети, хрестики, каблучки з міді і срібла. Ні Павлові, ні іншим шукачам скарбів знайти не пощастило. А легенди жили, продовжували хвилювати дорослих і дітей, вабили мандрівників і вчених».

Продолжают легенды в Хорошево жить и сейчас, волновать взрослых и детей, привлекать путешественников и ученых.

Сильвестр СЕЛЕГЕЕВ, краевед
Фото автора

✧ *Варто знати*

Українська рулетка

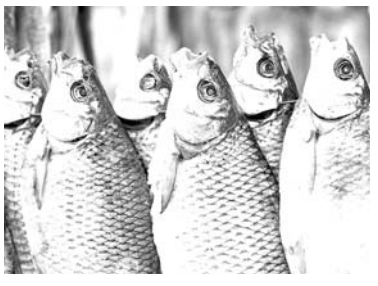

Вживання в'яленої або копченої риби річкового походження при порушенні технології її виготовлення і умов зберігання чимось нагадує смертельну гру «російська рулетка», коли в револьвері залишають один патрон і навмання роблять постріл в голову.

Збудник ботулізму живе в кишечнику 4-6% прісноводних риб. Сам по собі мікроб не є небезпечним, але в процесі життєдіяльності він виділяє токсин, найсильнішу у світі отруту. Декілька чайних ложок очищеного токсину досить для знищення всього населення земної кулі.

Дуже велика ймовірність отримати отруєння при вживанні в'яленої риби, у якої не видалені нутрощі. А також дуже важливо, щоб риба зберігалася в холодильнику.

Багато хто вважає, що в'ялена риба може зберігатися при кімнатній температурі. Це є неправдою. Ознак псування ви не помітите, але за час зберігання в рибі може утворитися смертельної отрута.

Зазвичай токсином уражається тільки частина риби. Це як кому «пощастить». Наприклад: компанія з трьох осіб вживала рибу, а постраждав тільки один.

Перша ознака отруєння — це порушення зору. Токсин вражає нервову систему і людина вмирає від паралічу дихальної мускулатури.

Безпечність любителів в'яленої риби просто дивує. Дехто вважає, що ботулізм — це вигадка, що його небезпека перебільшена: «Це може статися з ким завгодно, тільки не зі мною». Але з початку 2018 року в Україні зареєстровано понад 60 випадків захворювання на ботулізм, четверо постраждалих померли.

Тільки протягом липня-серпня цього року в Харківській області від ботулізму постраждало чотири людини. Один постраждалий, мешканець Харкова, помер у лікарні 15 серпня, незважаючи на введення сироватки. Його дружина, якій також введена сироватка проти ботулізму, залишається у важкому стані в реанімаційному відділенні КЗОЗ «Обласна клінічна інфекційна лікарня».

У липні цього року по Харківському району зареєстрований один випадок захворювання. Постраждалу, мешканку м. Мерефи, вдалося врятувати.

Тому пам'ятайте, хто постійно грає в російську рулетку — рано чи пізно зробить самогубство.

До факторів ризику, крім в'яленої риби, відносяться ще домашні консерви, якщо їх термічна обробка була недостатньою.

Кращий спосіб захистити своє здоров'я — утримуватися від їжі, про якість якої вам невідомо.

Харківське районне управління Головного управління Держпродспоживслужби в Харківській області

✧ *Офіційно*

ХАРКІВСЬКА РАЙОННА РАДА
ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
XXVI сесія VII скликання

РІШЕННЯ

від 04 жовтня 2018 року

Про окремі питання реформування комунального підприємства Редакція Харківської районної газети «Трибуна трудящих»

Керуючись ч. 2 ст. 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ч. 3 ст. 4 Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації», ст. 8, ст. 20, ст. 21 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», ст. 106, ст. 107 Цивільного кодексу України, ст. 59 Господарського кодексу України, Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань», на підставі рішення трудового колективу, враховуючи висновки постійної комісії з питань спільної власності територіальних громад, містобудування, житлово-комунального господарства та паливно-енергетичного комплексу, районна рада

ВИРІШИЛА:

1. Припинити юридичну особу публічного права КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО РЕДАКЦІЯ ХАРКІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ГАЗЕТИ «ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ» (код ЄДРПОУ 02476416) шляхом перетворення на товариство з обмеженою відповідальністю.

2. Призначити комісію з припинення КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА РЕДАКЦІЯ ХАРКІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ГАЗЕТИ «ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ» (код ЄДРПОУ 02476416) у складі:

Хорошев Микола Миколайович — голова комісії, головний редактор комунального підприємства Редакція Харківської районної газети «Трибуна трудящих», ідентифікаційний номер конфіденційна інформація;

Бабко Ніна Федорівна — член комісії, головний бухгалтер комунального підприємства Редакція Харківської районної газети «Трибуна трудящих», ідентифікаційний номер конфіденційна інформація;

Положій Ганна Сергіївна — член комісії, літературний редактор комунального підприємства Редакція Харківської районної газети «Трибуна трудящих», ідентифікаційний номер конфіденційна інформація;

3. Комісії з припинення здійснити у визначені законодавством терміни дії, передбачені у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців і громадських формувань» та інших законодавчих актах України.

4. Встановити строк для пред'явлення вимог кредиторів, які приймаються за адресою: місто Харків, вулиця Євгена Котляра, будинок 4, — 2 місяці з дня оприлюднення повідомлення про припинення КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА РЕДАКЦІЯ ХАРКІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ГАЗЕТИ «ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ».

5. Визначити, що порядок прийняття вимог кредиторів здійснюється відповідно до Цивільного кодексу України.

6. Доручити голові районної ради здійснити передбачені чинним законодавством України заходи та підписати передавальний акт, Угоду про вихід зі складу засновників (співзасновників) КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА РЕДАКЦІЯ ХАРКІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ГАЗЕТИ «ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ» та інші документи, пов'язані з припиненням шляхом перетворення КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА РЕДАКЦІЯ ХАРКІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ГАЗЕТИ «ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ» та виходом Харківської районної ради із складу засновників.

7. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань спільної власності територіальних громад, містобудування, житлово-комунального господарства та паливно-енергетичного комплексу (Коваленко О. М.).

М. В. ЛИТВИНЕНКО, голова районної ради

Повідомлення

На підставі рішення XXVI сесії VII скликання Харківської районної ради Харківської області від 4 жовтня 2018 року «Про окремі питання реформування комунального підприємства Редакція Харківської районної газети «Трибуна трудящих»», з 19 жовтня по 19 грудня 2018 року, протягом 2 місяців, редакція приймає вимоги кредиторів за адресою: місто Харків, вулиця Євгена Котляра, будинок 4.

✧ *Юридична консультація*

Особливості посвідчення заповітів при свідках, а також у разі, якщо заповідач не може особисто підписати заповіт

Заповітом є особисте розпорядження фізичної особи на випадок своєї смерті. Право на заповіт здійснюється особисто фізичною особою з повною цивільною дієздатністю.

Заповіт, як правочин, безпосередньо пов'язаний з особою заповідача, повинен бути здійснений ним особисто. Вчинення заповіту через представника не допускається.

Зміст заповіту складають розпорядження заповідача відносно його майна, майнових прав та обов'язків. Ці розпорядження можуть бути зроблені заповідачем у будь-який час. Заповідач самостійно визначає обсяг того, що передається у спадок, він може охопити заповітом права та обов'язки, які йому належать на момент складання заповіту, а також ті, які можуть йому належати в майбутньому, заповідати все майно, або його частину. При посвідченні заповіту від заповідача не вимагається подання доказів, які підтверджують його право на майно, що заповідається Якщо в заповіті буде вказане майно, яке на момент відкриття спадщини буде втраченим чи взагалі не придбаним, то в цій частині заповіт буде недійсним. Частина спадщини, яка не включена до заповіту, спадкується за законом.

Заповіт має бути посвідчений нотаріусом або іншими службовими особами, що мають право вчиняти нотаріальні дії.

Цивільним кодексом України передбачено певні вимоги щодо складання та посвідчення заповіту. Заповіт складається у письмовій формі, із зазначенням місця та часу його складення, дати та місця народження заповідача, та має бути особисто підписаний заповідачем.

У більшості випадків заповіти складаються на користь рідних або близьких. Тому звичайною є ситуація, коли після смерті спадкодавця родичі, керуючись матеріальними цілями, намагаються оспорити даний правочин, визнавши його недійсним. Зазвичай, заінтересовані особи посилаються при укладенні правочину під примусом, у стані неосудності або на несправжність підпису на документах тощо.

Проблему можна уникнути за умові використання однієї із законодавчих новел. Так, ч.1 ст. 1253 ЦК передбачено, що на бажання заповідача його заповіт; може бути посвідчений при свідках.

У частині 2 ст. 1253 ЦК зазначено випадки, в яких присутність двох свідків при посвідченні заповіту є обов'язковою, посвідчення заповіту іншою посадовою, службовою особою, а також, коли фізичні вади заповідача унеможливлюють його ознайомлення зі змістом заповіту (поганий зір, сліпота).

Присутність свідків зумовлена тим, щоб підтвердити стан, у якому перебував заповідач на момент посвідчення заповіту.

Свідками можуть бути лише особи з повною цивільною дієздатністю. Не можуть бути свідками: нотаріус або інша посадова, службова особа, яка посвідчує заповіт; спадкоємці за заповітом; члени сім'ї та близькі родичі спадкоємців за заповітом; особи, які не можуть прочитати або підписати заповіт.

Свідки, при яких посвідчено заповіт, зачитують його вголос та ставлять свої підписи на ньому. У текст заповіту заносяться відомості про їх особи.

Нотаріус на прохання особи записує заповіт з його слів власноручно або за допомогою загальноприйнятих технічних засобів. У цьому разі заповіт має бути вголос прочитаний заповідачем та підписаний ним, про цю зазначається ним перед його підписом.

Нотаріус, інша посадова, службова особа, яка посвідчує заповіт, свідки, не мають права до відкриття спадщини розголошувати відомості щодо факту складання заповіту, його змісту, скасування або зміни заповіту.

Одинадцята Харківська державна нотаріальна контора

✧ *Планові відключення* [R]

Мереф'янське районне відділення повідомляє, що у зв'язку з експлуатаційним обслуговуванням електричного обладнання будуть проводитись **планові відключення у листопаді місяці 2018 р.** по наступним вулицям:

м. Мерефа — вул. Л. Українки, в-д Л. Українки, пров. Дальній, вул. Щаслива, Лугова, Л. Толстого, Прусянська, пров. Прусянський, пров. Харківський, вул. Харківська, в-д Ботанічеський, в-д Кільцевий.

с. Лялюки — вул. Польова, Опитна.

с. Кислівка — вул. Нагорна, Підлісна.

сел. Утківка — вул. Заводська, пров. Озерянський.

сел. Буди — вул. Маяковського, пл. Конституції, вул. Кооперативна, Польова, Вишнева, Прудна, Джерельна, пров. Братський, в-д Маяковського.

сел. Березівка — вул. Світла, Слобожанська, Кооперативна, Мічуріна, Зелена, пров. Зелений, вул. Харківська, пров. Березівський, вул. 1-го Травня.

сел. Високий — вул. Радісна, Польова, пров. Польовий, пров. Південний, пров. Підгірний, вул. Українська, пров. Зеленогайський, пров. Ново-Зеленогайський, пров. Новоукраїнський.

сел. Бабаи — вул. К. Шумілова, Соборна, Шкільна, Квіткова, в-д Малиновий, вул. Малинова, Стадіонна, 7-ма Гвардійська, Слобожанська.

сел. Безлюдівка — вул. Незалежності, Змієвська, пров. Змієвський. Кооперативна, пров. Незалежності, пров. Стадіонний, Чайковського, Перемоги.

С. О. ТИТАРЕНКО, начальник Мереф'янського районного відділення

✧ *Повідомлення* [R]

До уваги споживачів комунального підприємства Харківської районної ради «Комуненерго»

У газеті «Трибуна трудящих» №79-80 від 12 жовтня 2018 року, в повідомленні про зміну тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення для усіх категорій споживачів (населення, бюджетні установи та інші споживачі) для комунального підприємства Харківської районної ради «Комуненерго», фразу «Зазначені вище тарифи вступають в дію з 05 жовтня 2018 року» слід читати як «Зазначені вище тарифи вступають в дію з 28 жовтня 2018 року».

У газеті «Трибуна трудящих» №79-80 від 12 жовтня 2018 року, в повідомленні про зміну тарифів на теплову енергію для потреб бюджетних установ на території Харківського району комунального підприємства Харківської районної ради «Комуненерго», фразу «Тарифи вступають в дію з 05 жовтня 2018 року» слід читати як «Тарифи вступають в дію з 13 жовтня 2018 року».

ОГОЛОШЕННЯ

Бабаївська селищна рада оголошує про проведення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності для надання послуг з незалежної оцінки майна (нежитлове приміщення загальною площею 30,50 кв.м в будівлі КЗ Будинок культури смт. Бабаї за адресою: смт. Бабаї, площа Михайлівська, 2-А).

Конкурс відбудеться через 14 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Прийом документів для участі в конкурсі припиняється за 3 дні до його проведення. За інформацією щодо переліку документів та вимог до учасників конкурсу звертатися за адресою: смт. Бабаї, площа Михайлівська, 2. Тел. 745-82-41.

ОГОЛОШЕННЯ
на проведення конкурсу по визначенню виконавця робіт по вивозу ТПВ з території сіл Циркунівської сільської об'єднаної територіальної громади

1. Найменування, місцезнаходження, контактні телефони організатора конкурсу:

Циркунівська сільська рада. 62441, Харківська область, Харківський район, село Циркуни, вулиця Соборна № 26

Контактні телефони: (057) -747-94-65.

Найменування об'єкта благоустрою, щодо якого проводиться конкурс з його утримання:

Вивіз твердих побутових відходів з території в межах та за межами населених пунктів Циркунівської сільської об'єднаної територіальної громади (зі стихійних звалищ; утримання прибудинкових територій біля багатоповерхових будинків).

2. Прізвища, посади, адреси та номери контактних телефонів посадових осіб, уповноважених здійснювати зв'язок з учасниками конкурсу:

62441, Харківська область, Харківський район, село Циркуни, вулиця Соборна №26, контактні телефони: (057) -747-94-65; e-mail: selsovet_1@ukr.net

голова конкурсної комісії — Шмалько Алла Сергіївна, секретар — Сапаленко-Побочий Юлія Олександрівна;

3. Розрахунок вартості робіт з утримання об'єкту благоустрою чи посилання на нормативно-правовий акт, відповідно до якого вона розраховується:

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ від 20 травня 2009 р. №529 «Про затвердження Типового договору про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій і Постанови КМУ №869 від 01.06.2011 р.

«Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги»

Критерії оцінки конкурсних пропозицій:

- вартість робіт,
- забезпечення в необхідній кількості технічними засобами для виконання робіт,
- наявність фінансових ресурсів для забезпечення виконання робіт, без попередньої оплати.

26 жовтня 2018 року, о 10.00 год., ПП «ФІРМА «ІНЖЕНЕР» БУДУТЬ ПРОВОДИТИСЯ РОБОТИ ПО ВСТАНОВЛЕННЮ МЕЖ земельної ділянки за адресою: Харківська обл., Харківський р-н., с. Циркуни, вул. Українська, 16. Запрошуємо представника сільської ради та суміжних землевласників з'явитися для погодження меж.

✧ *Оголошення* [R]

В Польшу ,Чехию строители, токари, слесари, швеи. З/п от 40 000 грн. Тел. (067) 577-55-60, (066) 577-55-60.

Продам АЗС и Нефтебазу в г. Харьков, АЗС в с. Борщевая и АГЗС в пос. Высокий, Харьковский район. Тел. 057-373-64-91

Продам семена кормовых трав (люцерна, эспарцет, клевер, кострец, суданка и т. д.), сидератов, медоносов, гибриды и сорта подсолнечника, кукурузы и др. культур. Тел. 099-503-69-17; 067-689-27-26, www.semenatrav.com

Продам автомобіль ЛАДА 2110, 2016 р. в., ел/стекл/під, кондиціонер, газ/бензин. Можлива оплата за авто частинами (820 грн/міс). Т. 098-170-34-47

Дуже дорого купуємо корів, биків, телиць живою вагою.
Терміновий виїзд. Порядність гарантуємо.
Тел. 099-665-56-95, 097-035-45-03, 063-416-75-05. Цілодобово.

РЕКЛАМНИЙ ВІДДІЛ: 712-00-56, 712-37-10,
e–mail: tribuna2017@ukr.net

✧ *Заметки нарколога*

Потребности или капризы?..

Вы главное существо сейчас в своем времени и своем пространстве. Все, что вокруг происходит — это сигналы для оценки интеллектом, что полезно, что вредно. Чтобы выбирать лучшие решения по адаптации и выживанию, чтобы выжить, — для этого нужен ум.

Вся жизнь связана с согласием или не согласием заботиться о себе. Беречь или разрушать себя — такой выбор. Ты выбираешь жизнь или смерть. Пусть сознание определит, чем жертвовать и ради чего, что еще можно терпеть, а что нет, что можно изменить, а что нет. Знает ли ваше сознание, что с этим делать, или не знает.

Напоминаю: ошибки неизбежны — мы все живем впервые. Тем более, что личностные особенности и слабости имеют все люди. Поэтому вокруг могут быть сплошные неправильные поступки (ошибки) людей. Неуверенность, тревога, страх, инфантилизм, обидчивость и недовольство — главные причины развития любой зависимости и не только химической, но и зависимости от партнера или мамы — так называемая «со-зависимость».

Один из трудных моментов жизни — это недовольство почти всем. Главная причина недовольства — отсутствие любимого или хотя бы интересного дела. Всем не хватает любви. Любви, как и всего хорошего, хочется больше, чем имеется в наличии. Многие получают любовь, но для них — недостаточно. Бывает, что окружающие больше просто дать не могут, потому что и сами недополучили. Кто недополучил, сам недодает.

В жизни человек получает то, что заслужил, чего достоин, а не то, что хочет. Депрессия начинается с тревоги, а тревога с чувства опасности. Внутренняя тревога требует определенности — поэтому автоматически идет поиск определенности, когда все ясно и понятно, что в жизни бывает не всегда.

Одна из самых частых ошибок мышления людей — надежда и требование быстрых изменений. Требуют у врача: вылечи быстро и сразу же то, что мы творили годами, иначе ты шарлатан, раз не соответствуешь нашим требованиям. Многие не хотят даже слышать о том, что бывают неизлечимые случаи в медицине, несмотря на многочисленные факты.

Выпивка — это насильственный праздник. Но разве это праздник, когда насилие? Под видом праздника идет уничтожение. Постоянно задаю вопрос: непонимание вреда и опасности выпивки — это признак глупости или болезни, или и того, и другого? Конечно, при этом никакая борьба невозможна или бесполезна. Разве можно вылечить то, что неосознано как вред и опасность, а наоборот, привлекает и заманивает?

Алкоголизм, наркомания, табакокурение — это «метка». Природа метит слабых. Развитие — это естественный биологический процесс, а ошибки и разрушения — уклонение от него. Развитие невозможно без преодоления трудностей. Трудности нужны для тренировки человечества. А кто слаб — тот боится трудностей. Тот увиливает от них и ищет низкопробные быстрые и «дешевые» удовольствия.

Жизнь предоставляет выбор: получение удовольствий от достижений или от разрушений. Будет ли человек счастлив, если привык разрушать? Падать проще, но чего достигнет падающий?Какова его судьба? Любая выпивка — это атака на выпивающих. Природа и сама земля возмущаются тем, что человечество разрушает себя, и, конечно, от состояния человечества зависит состояние ноосферы земли до какой-то критической точки «невозврата».

Вселенная создала человека для себя, а не для того, чтобы человек пьянствовал и развлекался разрушением того, что она создала. Выпивкой, фактически, человек отрекается от своей жизни, раз стремится уничтожить себя, потому что беспроблемного употребления спиртного не бывает. Хоть миллион клеток, а погибнет.

Мы знаем, что любителей цианистого калия не бывает, потому что он убивает мгновенно, а спиртное по частям «откусывает» плоть человеческую. Еда — это потребность. Если не будет пищи — смерть от голода гарантирована. Алкоголь, табак, наркотики потребностями не являются. И без них жизнь только расцветает.

Важна способность понять идею необходимости трезвости и начать жить соответственно. Желание прекратить выпивать у многих бывает слабее желания продолжать. То есть желание продолжать выпивать часто сильнее желания прекратить. Что главнее?

Если вы пошли не по той дороге, то каждый шаг по ней будет вести вас не туда. Помни: трезвость — это замысел Бога, а выпивка — способ уничтожения тех, кто отказывается от замыслов Господних.

Заблудившийся — «блудный сын» — вернись к отцу!!

Вячеслав ШПАЧЕНКО

✧ *«Трибуна» надихнула*

У ГАЗЕТНОМУ СТИЛІ

З І СВЯТОМ! — ледь схилились віти клена. З І СВЯТОМ! — ронить осінь жовтий лист.
З І СВЯТОМ! — уклонилися доземно вчителю зірки за розум й хист.

Один раз на рік наближається день, коли ми вимовляємо слово «вчитель», згадуючи при цьому не контрольну роботу, тематичне опитування чи державну підсумкову атестацію, а квіти і добрий настрій, лагідну посмішку і тепле слово вчителя. Це День працівників освіти.

І ось напередодні такого свята нам захотілося підготувати якесь особливе привітання для наших любих учителів, поздоровити і сказати проникливі слова, які повернули б їх у дитинство, налаштували б на ліричний лад, викликали б світлі спогади, подарували б гарний настрій. Тож ми вирішили спробувати себе у ролі журналістів і підготували свято День учителя у вигляді презентації незвичайного святкового номера «шкільної газети», на кшталт районної, «Трибуна трудящих учителів».

Це стало приємним сюрпризом для всіх присутніх, адже вчителі Коротичанського ліцею завжди були активними читачами нашої «Трибуни трудящих». Засновниками цього періодичного видання стали вчителі й учні ліцею, головним редактором — А. М. Сиротинко, тираж — один примірник, якщо не буде викладено відеоверсію у Фейсбуці або ютубі. Розповсюдження продукції цього ЗМІ серед учителів, батьків, учнів дозволялося.

Мета створення учительської газети: розважальна (поздоровити зі святом і підняти настрій усім нашим любим вчителям); просвітницька (висвітлення в газеті цікавих фактів вчительського життя); самореалізація (можливість учнів і вчителів працювати в одній команді).

Ведучими свята були учні 9 класів: Прилуцька Ксенія, Перепелиця Кирило, Олой Ганна, Науменко Ростислав. Ми намагалися на так званих шпальтах газети «Трибуна трудящих учителів» висвітлити найцікавіші теми святкового сьогодення.

Перші поздоровлення пролунали в рубриці «Осінній настрій»: другокласниці Костенко Дарина і Кононенко Маргарита подарували веселу пісню про осінь. У рубриці «Погода. Народні прикмети» учні 5 класу висловили теплі слова подяки вчителям за кропітку щоденну працю.

Наші незмінні вокалісти: Мельник Вероніка, Клименко Євгенія, Мирович Кирило, Крайня Ірина, Конотоп Олександра — виступили в рубриці «Із перших вуст». Із дитячих вуст прозвучала пісня «Вчителі — наші другі батьки».

Приємно відзначити, що в Коротичанському ліцеї вже який рік поспіль на сцені виступають і самі вчителі. Своїми піснями в рубриках «Непересічні цінності» і «Вісті Слобожанщини» порадували відомі гурти «BIA teachers» і «Слобожаночка». На часі стоїть питання вдалої реалізації концепції Нової української школи. Тож учні 11 класу вирішили не залишатися осторонь і підготували жартівливий відеорепортаж у рубриці «На тему дня».

Пісні, танці, музичні номери приємно дивували та створювали гарний настрій у всіх присутніх в актовій залі. Теплі вітання від адміністрації закладу та гостей створили атмосферу щирого родинного свята.

Велика подяка вчителям та учням, які взяли участь у підготовці свята, зокрема Т. О. Земенко, Р. О. Зимі, А. В. Петрієнко, Богдану Зозуліну.

А особливо хочеться подякувати творчому колективу редакції газети «Трибуна трудящих», який надихнув на проведення свята Дня вчителя в такому незвичайному форматі.

Н. О. КАСЬЯНЕНКО,
педагог-організатор
Коротичанського ліцею
Харківської районної ради

ТРИБУНА трудящих
www.tribune.com.ua Життя продовжується!

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Заснована: 18 липня 1937 року
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Виходить щоп'ятниці українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. При підготовці газети використовується інформація та фотоілюстрації з відкритих джерел.

Газета надрукована ФОП Садковий В. Л. вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Заг. наклад 11025 компл.
Наклад передплат 900 компл.
Передплатний індекс 61805

Офіційний сайт районної ради: **http://www.khrada.gov.ua**
Офіційний сайт ХРДА: **http://www.khrda.gov.ua**